

Kære Eva Plesner.

Jeg har læst din artikel "[Populær som aldrig før: Israels Netanyahu rider på en bølge af succes](#)" fra d. 24/5-2018, og efter at have tænkt over den, er der et par ting, som jeg gerne vil kommentere på og henlede din opmærksomhed på.

Jeg har ikke holdninger til israelsk indenrigspolitik og om Netanyahu eller andre vil være den bedste premierminister for Israel. Men jeg har familie (langt ude), som bor indenfor missilrækkevidde fra Gazastriben, så jeg følger – bl.a. af disse familiemæssige årsager – med i engelsktalende medier i Israel og får derfor et mere nuanceret billede end hvad man ser, hvis man kun følger med i danske medier.

I mine øjne er der i din artikel en kombination af faktuelle fejl og overdrivelser, som tegner Israel i et urimeligt negativt lys, samtidig med at der er vigtige udeladelser og nedtoninger om Iran og om den palæstinensiske side, specielt om Hamas, som dermed tegnes i et ukritisk og urimeligt positivt lys. Derved er artiklen ikke journalistisk neutral men bidrager i stedet til en udbredt Israel-negativ diskurs, som samlet set bevirker en urimelig dæmonisering af Israel.

Jeg vil gerne uddybe det med de værste af de konkrete eksempler, som jeg har noteret mig.

- 1) Faktuel fejl: Det anføres i artiklen - i en indskudt sætning og uden nærmere begrundelse - at Netanyahus præsentation om de iranske dokumenter ikke rummede noget nyt. Det er faktisk forkert, for præsentationen viste klart, at der i de iranske dokumenter var dokumentation for, at Iran i hvert fald tidligere har haft et a-våben-program. Dette har godt nok været en offentlig hemmelighed, og ingen har troet på Irans påstande om, at de ikke havde et a-våben-program. Men nu er det altså for første gang dokumenteret med Irans egne dokumenter, at de løj, når de hævdede, at de ikke havde et a-våben-program. Så det må trods alt siges at være noget nyt, at Irans egne dokumenter dokumenterer, at Iran har løjet.

- 2) Udeladelse og nedtoninger: Det er anført i artiklen, at de 20 missiler, som blev affyret af iranske styrker i Syrien, ikke forrettede nogen skade. Dertil skal siges, at de 4 af missilerne blev skudt ned af Iron Dome-systemet. Iron Dome-benyttede sig af jord-til-luftmissiler, som er meget dyre, og de bliver derfor kun anvendt, hvis de missiler, som de skal skyde ned, er på vej mod et mål, hvor det vil forårsage skade. Så hvis Israel ikke havde haft et højteknologisk, defensivt system i aktiv drift, ville det iranske angreb med stor sikkerhed have forårsaget skader imod 4 mål i Israel.

Det er endda anført som en indskudt sætning, så det kommer til at fremstå, som om det er en komplet urimelig overreaktion, at et Israel reagerer kraftigt på, at iranske styrker (og endda fra et tredje lands territorium) affyrer 20 missiler imod Israel. Så man som læser næsten kommer til at tænke: "Nå-ja, de iranere sigter alligevel så dårligt, at det nærmest er lige meget, at de fyrrer raketter af imod Israel. – lad dog bare de iranere lege."

Og på trods af omtaler af både atomvåben-program og missilangreb er det end ikke nævnt, at Iran regelmæssigt har truet med at udslutte Israel. Det må dog siges at være en væsentlig baggrundsinformation, hvis man skal vurdere dels rimeligheden i en kon-

tant israelsk reaktion overfor Iran og dels Netanyahus stilling i den politiske situation i Israel.

- 3) Nedtoning af terrortrusler: I det sidste afsnit er det anført, at Netanyahus popularitet mest er "baseret på spørgsmålet om sikkerhed – og i israelsk sammenhæng betyder det først og fremmest at slå hårdt ned mod Hamas, Hizbollah og andre »terrorgrupper«, samt Iran.". Ordet "terrorgrupper" var sat i anførselstegn, hvorved det antydes, at de egl. ikke er terrorgrupper. Dette nedtoner i kraftig grad både disse terrorgruppers intentioner og den trussel, som de udgør overfor Israel.
- 4) Udeladelser og nedtoninger: I artiklen er der også nævnt at "det er en udbredt opfattelse, at den islamistiske Hamas-bevægelse ... sendte folk ud for at bryde igennem hegnet og dræbe israelere", og at denne opfattelse blev bekræftet af et ledende Hamas-medlem, fordi han lavede "et kluntet forsøg på at tilbagevise kritik...". På den måde, som det er formuleret, fremstår det imidlertid, som om truslen kun er en "opfattet" trussel og ikke en reel trussel; dvs. noget som israelerne bilder sig ind uden at der egentlig er en grund til det, og at Hamas blot formulerer sig lidt kluntet og ubehjælpsomt, når det ikke lykkes dem at afvise det.. Alt det er kun en beskrivelse af en "opfattelse" i Israel. Men ikke et ord i artiklen om hvad der rent faktisk skete langs grænsen til Gaza. Og det må ellers være relevant, hvis man skal kunne have en holdning til, om den "opfattelse" er velbegrundet eller ej.
I stedet for at skrive om det vil jeg nøjes med at dele disse links med dig. De viser klart og tydeligt, at der er en anden side af historien, som overhovedet ikke er berørt i din artikel – og de kan faktisk googles ret let og hurtigt, hvis man bare prøver at lave lidt research.
<https://www.timesofisrael.com/petrol-bomb-laden-kite-causes-huge-blaze-along-gaza-border/>
<https://m.jpost.com/Arab-Israeli-Conflict/WATCH-Behind-the-Smokescreen-Part-II-Exclusive-footage-from-Gaza-558239>
<https://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-5269870,00.html>
<https://israelunwired.com/when-the-world-proteted-israel-at-th/>
- 5) Udeladelser og nedtoninger I faktaboksen er det anført, at "Den store march hjem" var demonstrationer, hvilket lyder fredeligt. Ikke et sted – hverken i artiklen eller i faktaboksen – er der nævnt noget om de voldelige optøjer, som der – jf. linkene ovenfor – reelt også var tale om. Ikke et ord om pyroman-drager, der blev sendt ind over udtørrede israelske landbrugsområder, ikke et ord om brændende bildæk, som blev brugt til at lave et tæt, sort røgslør for terrorister til at skjule sig i, ikke et ord om slyngekastere, ikke et ord om forsøg på at ødelægge grænsehegnet med wirecuttere eller sprængladninger og trænge igennem det – dvs. ikke et ord om alt det, som var grunden til den israelske hærs fremfærd langs grænsen. Hvordan skal man som avislæser få et retvisende helhedsindtryk, hvis I som medie ikke beskriver de voldelige optøjer og trusler, som Israel reagerede overfor?
- 6) Faktuelle fejl/voldsom overdrivelse: Det er anført, Netanyahu i sin tid som premierminister har "bombet Gaza-striben sønder og sammen".

Dette er en voldsom overdrivelse, som medvirker til at tegne et urimeligt negativt og dæmoniserende billede af Israel. Og nej, jeg er ikke blind overfor virkeligheden; der har været alvorlige krige imellem Hamas og Israel, og ja, der er mange steder i Gaza, der er blevet voldsomt ramt, med alvorlige konsekvenser og store gener for civilbefolkningen til følge. Men i det store billede er der primært gået meget målrettet og selektivt efter militære mål, og andre – og langt de største – dele af Gaza blev altså ikke ramt.

Hvis man vil se eksempler på byer, som i nyere tid reelt er "bombet sønder og sammen" – og hvor det derfor giver journalistisk mening at anvende ordene – så kan man se på Raqqa i Syrien eller Mosul i Irak, byer som ISIS blev drevet ud fra (begge i øvrigt gennemført med større eller mindre vestlig assistance, herunder luftvåben, så vidt jeg ved, så det må da siges at være en relevant målestok at vurdere Israel efter). For disse byer er det rimeligt at anvende en betegnelse som "bombet sønder og sammen". Og der er sikkert en del andre byer i Syrien, hvor man også kan tale om at de er blevet "bombet sønder og sammen" – herunder f.eks. den palæstinensiske bydel/flygtningelejr Yarmuk som før borgerkrigen havde ca. 160.000 palæstinensiske indbyggere.

Dette link fra New York Times viser en nøgtern evaluering af skaderne i Gaza efter krigen i 2014, og det viser klart, at Gaza ikke er blevet "bombet sønder og sammen" og at der simpelthen ikke er nogen sammenligning med niveaet af ødelæggelser i Raqqa eller Mosul – og de ødelæggelser blev som nævnt i øvrigt udført med vestlig assistance.

<https://www.nytimes.com/interactive/2014/08/03/world/middleeast/assessing-the-damage-and-destruction-in-gaza.html>

Så – hånden på hjertet, og uden i øvrigt at nedgøre de civile Gaza-palæstinenseres tragiske skæbne, fanget som de er imellem deres eget regime Hamas og Israel, som beskytter sin civilbefolkning – man kan altså ikke sige om Gaza, at det er blevet "bombet sønder og sammen". For hvis man siger det om Gaza, hvad skal man så sige om Raqqa og Mosul, hvor der reelt var tale om massive og meget omfattede ødelæggelser?

Jeg vil derfor på det kraftigste opfordre dig til at se din artikel en gang til og rette op på de værste smuttere. Det vil nok ikke gøre den store forskel ift. offentligheden, idet din artikel allerede er blevet læst – og dermed har lavet sin påvirkning af den offentlige opinion - men så vil den i hvert fald ikke længere stå som noget, der kan linkes til i andre sammenhænge. Og så vil jeg opfordre dig til i fremtidige artikler om den arabisk-israelske konflikt at prøve at vurdere dine artikler to gange, inden du publicerer; en gang med palæstinensiske briller på og en gang med israelske briller på - og så spørge dig selv, om dine artikler reelt kan betegnes som journalistisk neutrale set fra begge parter side.

Afslutningsvis vil jeg henlede din opmærksomhed på den aktuelle eskalering af konflikten med raket- og mortar-angreb fra Gazastriben imod Israel.

<https://www.jpost.com/Israel-News/IDF-strikes-Islamic-Jihad-targets-in-Gaza-after-multiple-mortar-barrages-558626>

De er også blevet omtalt i danske medier, men med en langt mindre mediedækning end de iscenesatte voldelige optøjer langs grænsen i de seneste uger. Denne skævhed i mediedækning

gen er i sig selv et problem, idet det medvirker både til at offentligheden får en bias'ed opfattelse af konflikten og fordi den giver Hamas et incitament til at fortsætte det, som de gør – for det virker jo i de vestlige medier. Dermed er bl.a. du som journalist ikke længere kun en neutral observatør, men du er til en vis grad blevet en aktør i konflikten, som du dermed er med til at nære og holde i gang.

Bemærk i øvrigt at det bl.a. er denne slags raket- og morter-angreb, som er årsagen til, at der i Israel – som du selv formulerede det – ”er en udbredt opfattelse” af at den islamistiske Hamas-bevægelse vil dræbe israelere. Kunne man eventuelt forestille sig, at denne ”udbredte opfattelse” hænger sammen med, at Hamas både siger at de vil gøre det, og at de også prøver ihærdigt at gøre det i praksis? Men hvor kunne man lige se det i din artikel?

Med venlig hilsen

Hans Knudsen, Skovlunde